

Keratokonusta Derin Anterior Lameller Keratoplasti

Yaşar Küçüksümer (*), Çiğdem Altan (**), Hakan Eren (*), Vedat Kaya (***) , Şükrü Bayraktar (***), Ömer Faruk Yılmaz (****)

ÖZET

Amaç: Derin anterior lameller keratoplasti yapılan keratokonus olgularında görsel sonuçları, etkinliği ve komplikasyonları incelemek

Materyal-Metod: Çalışmaya Şubat 2001-Nisan 2004 tarihleri arasında hastanemizde derin anterior lameller keratoplasti uygulanan 11 keratokonus hastasının 11 gözü dahil edildi. Görme keskinlikleri, sferik ve silindirik düzeltmeleri, keratometreleri, kornea kalınlıkları ve gözici basıncıları; postoperatif kornea endotel sayıları, Orbscan simK değerleri ve komplikasyonları incelendi.

Bulgular: Olguların 4'ü kadın, 7'si erkek olup ortalama yaşı $27,73 \pm 9,94$ (17-44) idi. Olgular ortalama $33,09 \pm 12,41$ ay (12-61) takip edildi. Postoperatif görme keskinliklerinde anlamlı artış tespit edildi. Preop sferik düzeltme $-9,41 \pm 6,10$ D, silindirik düzeltme $-3,44 \pm 0,87$ D, ortalama keratometre $52,62 \pm 5,58$ D iken postop sırasıyla $-0,34 \pm 1,98$ D, $-3,38 \pm 1,20$ D ve $46,35 \pm 1,15$ D bulundu ($p=0,003$, $p=0,77$, $p=0,005$). Olguların takip sonundaki ortalama endotel sayısı mm^2 'de $1871,81 \pm 469,57$ bulundu. Orbscan'a göre ortalama simK astigmatizma $5,10 \pm 2,10$ olarak tespit edildi. 1 olguda ara yüzeyde görmeye etkisi olmayan, etrafında doku reaksiyonu yapmayan 1 adet fibriler materyal tespit edilmesi dışında postoperatif komplikasyon görülmeli.

Sonuç: Endotele karşı immun reaksiyon gelişme riskini azaltması, endotel sayısını daha iyi koruması, intraokuler cerrahi risklerini azaltması ve tatmin edici görsel sonuçlar sağlamaası nedeniyle olgu sayımızın fazla olmamasına rağmen DALK'in keratokonusta PK'nin yerini almaya aday bir cerrahi yöntem olabileceğini düşünmektediriz.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, derin anterior lameller keratoplasti

SUMMARY

Deep Anterior Lamellar Keratoplasty in Keratoconus

Purpose: To evaluate the visual results, efficacy, and complications of deep anterior lamellar keratoplasty in cases with keratoconus.

Materials and Methods: Eleven eyes with keratoconus of 11 patients who had deep anterior lamellar keratoplasty between February 2001 and April 2004 were included in the study. Visual acuities, spherical and cylindrical corrections, keratometric values, corneal thicknesses,

(*) Uzm. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, 1. göz kliniği Şef Yardımcısı

(**) Uzm. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, 1. göz kliniği Uzman Dr

(***) Doç. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, 1. göz kliniği Şef Yardımcısı

(****) Prof. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, 1. göz kliniği klinik şefi

Yazışma adresi: Dr. Çiğdem Altan, Hukukçular Sitesi C4 Blok D:18 4. Levent/İstanbul

E-posta: cigdem_altan@yahoo.com

Mecmuaya Geliş Tarihi: 06.07.2006

Düzeltilmeden Geliş Tarihi: 24.01.2007

Kabul Tarihi: 10.08.2007

and intraocular pressures, postoperative endothelial count Orbscan simK values and complications were evaluated.

Results: Four of the cases were female and 7 of the cases were male and the mean age was $27,73 \pm 9,94$ (17-44). Cases were followed for a mean of $33,09 \pm 12,41$ months (12-61). Significant increase in the postoperative visual acuities were detected. Preoperative spherical correction was $-9,41 \pm 6,10$ D, cylindrical correction was $-3,44 \pm 0,87$ D, mean keratometric value was $52,62 \pm 5,58$ D, and postoperative values were $-0,34 \pm 1,98$ D, $-3,38 \pm 1,20$ D and $46,35 \pm 1,15$ D ($p=0,003$, $p=0,77$, $p=0,005$) respectively. Mean endothelial count at the end of follow-up was found $1871,81 \pm 469,57$ in mm². Mean simK astigmatism taken with Orbscan was detected as $5,10 \pm 2,10$ D. No postoperative complication was encountered other than a fibrillary material at the interface that does not create tissue reaction around it and does not interfere with vision..

Conclusion: In spite of small number of cases we think that DALK is a surgical method that can be a candidate for replacing PK for reasons that it reduces the risk of immune response against endothelium, preserves better the endothelial count, reduces the risks of intraocular surgery and provides satisfactory visual results.

Key Words: Keratoconus, deep anterior lamellar keratoplasty

GİRİŞ

Keratokonus genellikle bilateral, inflamatuar olmayan, kornea stromasının ilerleyici ektazisidir. Genel populasyondaki sıklığı ortalama 1/2000'dir (1). Keratokonus, kornea transplantasyonunun en yaygın endikasyonlarından biridir ve keratokonuslu hastaların yaklaşık %10-20'si korneal transplantasyona ihtiyaç duyar (1,2).

Penetran keratoplasti (PK), yıllarca keratokonusun standart cerrahi tedavisi olmuştur. Buna karşın son yıllarda yeni tekniklerin gelişmesiyle derin lameller keratoplastinin popularitesi artmaktadır (3). Derin anterior lameller keratoplasti (DALK), korneanın ön tabakalarının (epitel ve bazal membranı, Bowman tabakası ve stroma) verici doku ile değiştirilmesi işlemidir (4).

Penetran keratoplasti ile çok iyi görsel sonuçlar elde edilmesine karşın özellikle endotel yetmezliği, grefon reddi; retina dekolmanı, ekspulsif hemoraji, yara sızdırması, iris ve lens hasarı, endoftalmi ve topikal steroidlerin yan etkileri, glokom, katarakt gelişimi gibi riskler bulunmaktadır (2,5). Bu nedenlerden dolayı lameller keratoplasti yeniden gündeme gelmiştir ve keratokonus gibi endotel problemi olmayan, genç ve fiziksel aktif hastalarda uygun bir tedavi seçeneği olarak kabul edilmektedir (6).

Bununla birlikte lameller keratoplastide postoperatif en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinde (EİDGK) çoktan alıcı-verici ara yüzeyinde oluşan skarlaşmaya ve irregüler astigmatizmaya bağlı olarak kayıp meydana gelebilir. Descemet membranı seviyesine ulaşan, düzgün yüzeyli diseksiyon yapılmak suretiyle skarlaşmayı en aza indirerek görsel prognosun iyileştirilmesi hedeflenmekte ve bunun için teknikler geliştirilmektedir

(2,7,8). Penetran keratoplastiye göre daha zor, cerrahi süresini uzatan ve tecrübe gerektiren bir teknik olmasına rağmen DALK, endotelyal rejeksiyon ihtimalini azaltır ve endotel hücre sayısına etkisi minimaldir (3,9). Ayrıca kapalı bir cerrahıdır, postoperatif tedavisi daha kolay, kornea yara yeri direnci daha fazla ve fonksiyonel iyileşme daha hızlıdır (4,6,9).

Bu çalıştığımız amacı, DALK yapılan keratokonus olgularında görsel sonuçları, etkinliği ve komplikasyonları retrospektif olarak incelemektir.

MATERİYEL-METOD

Şubat 2001-Nisan 2004 tarihleri arasında Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi refraksiyon kliniğinde keratokonus tanısı konmuş; optik aks üzerinde ön stromal apikal skarı olan, santral kornea kalınlığı 400μ 'un altında veya kontakt lens intoleransı olan 15 hastanın 15 gözüne DALK planlandı. Ameliyat esnasında derin lameller korneal fleb kaldırma aşamasında perforasyon gelişmesi üzerine 4 olguda PK'ye dönüldü. Sonuç olarak çalışmamızda 11 hastanın 11 gözü incelendi.

Tüm olguların yaş, cins, göz, eskiden oküler cerrahi geçirip geçirmemiği, preoperatif düzeltilmemiş GK (görme keskinliği) ve EİDGK (en iyi düzeltilmiş görme keskinliği) (Snellen eşeli), sferik ve silindirik kırmızı kusurları kaydedildi. Javal keratometre ile alınan K1 ve K2 değerleri ortalaması, A scan ultrasonografi ile (Axis Quantel Medical) ölçülen aksiyel uzunlukları ve ön kamara derinlikleri kaydedildi. Orbscan ile (Bausch&Lomb II, Rochester, NY) topografik incelemeleri yapıldı; merkezi, periferik ortalaması ve en ince kornea kalınlıkları alın-

di. Biyomikroskopik bulguları ve aplansyon tonometre ile alınan göz içi basıncı (GİB) ölçümleri de kaydedildi. İndirekt oftalmoskop ile göz dibi muayeneleri yapıldı. Ameliyat öncesi hastalar bilgilendirilerek onayıları aldı.

Cerrahi Teknik: Tüm ameliyatlar genel anestezi altında ve aynı cerrah tarafından (ÖFY) yapıldı. 7,75 veya 7,5 mm çaplı Hessburg-Barron vakum trepan ile kornea yaklaşık 3/4'ü oranında trepanize edildikten sonra Descemet membranına kadar kornea disseksiyonunu kolaylaştırmak için 27 gauge iğne ile trepanasyon sınırlarından intrastromal hava enjekte edildi. Ardından krescent bıçak ile ön lameller disseksiyonu takiben Descemet membranının düzgün yüzeyine ulaşana kadar, spatu ile perforasyon olmayacağı şekilde, olabildiğince derin lameller disseksiyon uygulandı. Verici kornea, endotel yüzü üstte olacak şekilde konkav bloğa yerleştirilerek alıcıdan 0,25 mm daha geniş olacak şekilde punch ile kesildi. Tripan mavisi ile endotel boyandıktan sonra, kuru sellüloz sponj ile nazikçe, endotel ve Descemet membranı soyuldu. Hazırlanan verici disk, alıcı yatak üzerine 4 adet geçici 8/0 sütür ile tespit edildikten sonra 10/0 monoflaman nylon ile tek tek süture edildi.

Postop tedavide epitel defekti kapanana kadar (1-3 gün) gözler antibiyotikli pomadla kapatıldı. Sonrasında ofloksasin damla 4x1 1 hafta; prednisolon asetat damla 6-8 haftada azaltılarak kesilecek şekilde 6x1 ve 3-6 ay devam edecek şekilde suni gözyaşı 4x1 olarak önerildi.

Olguların 1. gün, 1. hafta, 1. ay, 3. ay, 6. ay ve 1. yılda rutin oftalmolojik muayeneleri tekrarlandı. Gevşemiş olan sütürler alındı ve gerektiğinde resüttürasyon yapıldı. Olgularda 6-9 ay içinde tüm sütürler alındı.

Takip süreleri kaydedildi. Son muayenelerdeki ortalama K değeri, merkezi kornea kalınlıkları, speküller mikroskopı ile mm^2 deki endotel sayısı (Konan Noncon Robo, Hyogo, Japan), düzeltilmemiş ve EİDGK, sferik ve silindirik kırma kusurları ve Orbscan simK astigmatizma değerleri incelendi.

Istatistiksel analizlerde student t testi kullanıldı. $p < 0,05$ anlamlı olarak kabul edildi.

BULGULAR

Olguların 4'ü kadın, 7'si erkek olup ortalama yaşları $27,73 \pm 9,94$ (17-44) idi. 5'i sağ, 6'sı sol göz idi.

Tablo 1. Preop ve postop bulguların karşılaştırılması (*anlamlı)
(GK: Görme keskinliği, EİDGK: En iyi düzeltilmiş görme keskinliği)

	Preop	Postop	P
Düzeltilmemiş GK	$0,03 \pm 0,02$	$0,40 \pm 0,18$	$0,001^*$
EİDGK	$0,23 \pm 0,15$	$0,63 \pm 0,20$	$0,001^*$
Sferik kusur (D)	$-9,41 \pm 6,10$	$-0,34 \pm 1,98$	$0,003^*$
Silindirik kusur (D)	$-3,44 \pm 0,87$	$-3,38 \pm 1,20$	$0,77$
Sferik ekivalan (D)	$-10,15 \pm 6,31$	$-2,03 \pm 1,72$	$0,004^*$
Ort. Keratometre	$52,62 \pm 5,58$	$46,35 \pm 1,15$	$0,005^*$
Merkezi kornea kalınlığı (μ)	$414,22 \pm 54,48$	$585,54 \pm 59,86$	$0,001^*$
GİB (mmHg)	$12,22 \pm 3,15$	$13,0 \pm 2,6$	$0,32$

Ortalama aksiyel uzunlukları $23,41 \pm 0,83$ mm, ön kamara derinliği $3,53 \pm 0,49$ mm, periferik kornea kalınlığı $464,45 \pm 18,74\mu$, en ince kornea kalınlığı $354,80 \pm 41,72\mu$ idi. Olguların ameliyat öncesi diğer bulguları tablo 1'de gösterilmiştir.

Lameller diseksiyon esnasında perforasyon gelişmesi nedeniyle çalışma dışı bırakılan 4 olgu dışında peroperatif bir komplikasyon gelişmedi.

3 olguda sırasıyla 1. hafta, 1. ay ve 6. haftada gevşeyen sütürler alındı ve yeniden süttürasyon yapıldı.

Olgular ortalama $33,09 \pm 12,41$ ay (12-61) takip edildi. Yapılan son muayenelerindeki bulguları ve preop değerlerle aralarındaki istatistiksel anlamlılığı gösteren 'p' değerleri tablo 1'de verilmiştir. Olguların takip sonundaki ortalama endotel sayısı mm^{-2} de $1871,81 \pm 469,57$ (1058-2325) bulundu. Orbscan'a göre ortalama simK astigmatizma $5,10 \pm 2,10$ D (2,80-9,20 D) olarak tespit edildi.

Takiplerde ve son muayenelerinde hiçbir olguda ara yüzey bulanıklığı, yalancı ön kamara, infeksiyon, GİB yükselmesi, Descemet kırışıklığı, grefon redi, persistan epitelial defekt, kalıcı midriasis görülmeli (Resim 1).

Yalnız 1 olguda ara yüzeye görmeye etkisi olmayan ve etrafında doku reaksiyonu yapmayan 1 adet fibriller materyal tespit edildi (Resim 2).

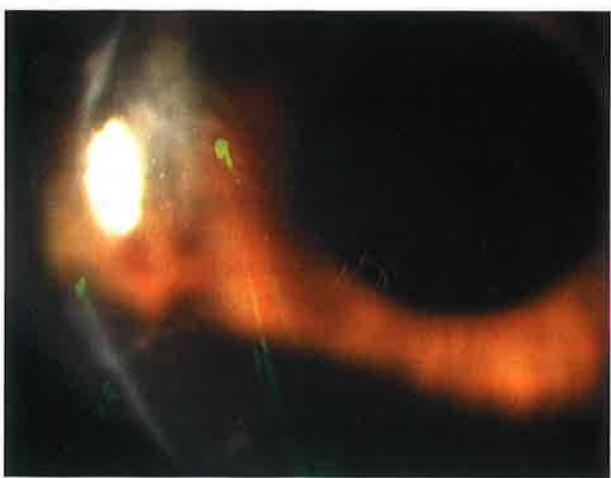
TARTIŞMA

Derin anterior lameller keratoplasti, Descemet membranına kadar patolojik korneal stromal dokunun

Resim 1. Bir olgunun DALK sonrası 29/aydaki görünümü

Resim 2. Ara yüzeyde fibriler materyal

tamamen kaldırılması ve Descemet membranı alınmış verici korneanın sütürasyonunu içeren bir cerrahi tekniktir (4,8,10). En önemli avantajları arasında endotel reddi riskini ortadan kaldırması ve uzun dönem endotel kaybını önlemesi sayılmaktadır (5,10). Bunun yanında PK gibi açık bir cerrahi olmadıgından ekspulsif hemoraji, endoftalmi, ön kamara kaybı, iris/lens hasarı, yara sızdırması, iris inkarserasyonu, hifema, hipotonİ veya hipertoni, vitreus kaybı risklerini en aza indirir. Sağlıklı donör endoteli gerektirmediğinden verici kornea dokusu için daha yumuşak kriterler gerektirir. Hızlı yara iyileşmesi sonucunda erken sütür alınabilir, erken refraktif düzeltme yapılabilir. Ayrıca yara yerinde daha yüksek direnç, daha kısa süreli steroid kullanım ihtiyacı, glokom gibi diğer uzun dönem komplikasyonların azlığı ve bazı kaynaklara göre astigmatizmanın daha az olması da diğer avantajlarıdır (3,7). Bu özellikleriyle DALK rela-

tif olarak genç ve aktif olan keratokonus hastalarında uygun bir cerrahi seçenek olarak görülmektedir (2,6,11). Bu avantajlarına rağmen DALK'in irregüler astigmatizma, ara yüzey bulanıklığı, yalancı ön kamara oluşumu gibi komplikasyonlar ve buna bağlı kötü görsel sonuçlara neden olabileceği bildirilmektedir (3,7,11). Ayrıca teknik olarak daha kolay olması ve cerrahi sürenin kısa olması PK'nın lameller cerrahiye göre daha çok tercih edilme nedenlerindendir (3,7,10,11).

Derin anterior lameller keratoplastiden sonra görme keskinliğini sınırlayan potansiyel problemler genellikle ara yüzey ile ilgilidir: Verici veya alıcı kornea dokusunun yüzeyinin düzensiz diseksiyonu, alıcı-verici ara yüzeyde biriken pudra, fibriler materyal gibi yabancı maddeler olması, verici kornea dokusunun neden olduğu bası ve düzleştirme etkisiyle görme aksı üzerindeki Descemet membranı kırışıklıkları, ara yüzeyde damarlanma olması, mikroperforasyona sekonder ara yüzeyde yalancı ön kamara oluşumu, irregüler astigmatizma ve persistan epitel defektleridir (3,6,7,12-14).

Derin lameller keratoplasti ile elde edilen görme keskinliğinin, PK'ye göre yaklaşık 1 Snellen sırası daha düşük olduğunu gösteren çalışmalar mevcuttur (6,13). Derin anterior lameller keratoplasti uygulanmış 150 olgunun PK ile karşılaştırıldığı bir çalışmada DALK'lı gözlerde daha düşük astigmatizma ve daha iyi görme keskinliği sağlandığı, daha hızlı iyileşme olduğu, endotel sayısının anlamlı yüksek bulunduğu bildirilmiştir (9). 138 olguluk bir seride preop 6/60'ın altındaki EİDGK oranı %80 iken postop bu oran %13,4 ve ortalama postop EİDGK 0,58 olarak bildirilmiştir (12). Anwar ve ark postop EİDGK'ni %89 gözde 20/40'ın üzerinde; Al-Torbak ve ark %74 gözde 20/50'nin üzerinde bildirmiştir (5,8). Sugita ve ark da 120 olguluk serilerinde EİDGK'nın 0,09'dan postop 24.ayda 0,6'ya çıktığını bildirmiştir (15).

Benson ve ark'nın çalışmasında takip süresi uzadıkça görme keskinliğinde artış olduğu, 2 yılda maksimum düzeye ulaştığı, daha genç hastalarda kornea elastikiyetinin daha fazla olması nedeniyle görsel sonuçların daha iyi olduğu bildirilmektedir (13). Farklı çalışmalarda DALK sonrası bildirilen astigmatizmalar Tablo 2'de gösterilmiştir.

Keratokonusta PK ve DALK'yi karşılaştırılan bir çalışmada her 2 teknikte benzer görsel ve refraktif sonuçlar elde edildiği, PK'da %28 rejeksiyon gelişirken, DALK'de endotelyal rejeksiyon gelişmediği, komplikasyon oranının benzer, ama DALK'ta daha hafif olduğu bildirilmiştir (3). Shimazaki ve ark'nın çalışmasında PK ve DALK arasında EİDGK, glare, kontrast duyarlılık ve topografik değerler açısından anlamlı fark bulun-

Tablo 2. Farklı çalışmalarında DALK sonrası astigmatizma değerleri

	Astigmatizma (D)	Göz sayısı
Trimarchi ve ark(9)	Keratometrik $2,67 \pm 1,62$	150
Shimazaki ve ark(10)	Topografik $4,11 \pm 2,01$	13
Coombes ve ark(2)	Refraktif $-3,85 \pm 1,87$ Keratometrik $4,65 \pm 2,78$	37 28
Anwar ve ark(8)	Keratometrik 3,25	181
Al-Torbak ve ark(5)	4,5	127
Benson ve ark(13)	2,5	23
Bizim çalışmamız	Refraktif $-3,38 \pm 1,20$ Topografik $5,10 \pm 2,10$	11

mamıştır. Aynı çalışmada PK'lı gözlerde 24 ay boyunca endotel sayısında progresif azalma olduğu, DALK'ta ise ilk 6 aydan sonra stabilize olduğu bildirilmiştir (10).

Komplikationsuz bir DALK'ta Descemet membranının hemen üstünde yapılan bir cerrahi olması nedeniyile, preop'a göre yaklaşık %10-25 oranında endotel kaybı olduğu bildirilmiştir (3,10). Penetran keratoplastide ise bu oran yaklaşık 2 katıdır (16).

Çalışmamızda ortalama 33 aylık takip sonunda endotel sayısı mm^2 'de ortalama 1871,81, merkezi kornea kalınlığı ise $585,54\mu$ olarak bulunmuştur. Farklı çalışmalarında DALK sonrası bildirilen endotel sayıları Tablo 3'de gösterilmektedir.

Olgularımızın preop ortalama 0,23 olan EİDGK, postop 0,63'e çıkmıştır. Preop 52,62 D olan ortalama keratometri postop 46,35 D ve preop sferik ekivalan -10,15 D iken postoperatif -2,03 D olarak tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Ortalama silindirik düzeltme açısından preop ve postop değerler arasında anlamlı fark bulunmuştur. Bulgularımız literatürle uyumludur.

Tablo 3. Farklı çalışmalarında DALK sonrası endotel sayıları

	Olu sayıısı	Endotel sayısı/ mm^2	Takip(ay)
Shimazaki ve ark(10)	13	2183 ± 300	24
Sugita ve ark(15)	120	1937	24
Trimarchi ve ark(9)	150	$2234,81 \pm 223,88$	5
Bizim çalışmamız	11	$1871,81 \pm 469,97$	33

Olgularımızda literatürde bahsedilen postop komplikasyonlardan persistan epitel defekti (2,5,9,11), ara yüzey opasitesi (3,11,12), yalancı ön kamara (2,11), Descemet membranı kırışıklığı (11), glokom (9,10), rejeksiyon (2,3,5), enfeksiyon (3,5), kalıcı midriyazis (2), rekürren üveite (2) rastlanmamıştır. Yalnız bir olguda ara yüzeyde optik aksta bulunmayan fibriler materyal tespit edilmiştir, çevresinde doku reaksiyonu bulunmadığından müdahaleye gerek duyulmayıp halen takip edilmektedir.

En sık gelişen intraoperatif komplikasyon ise Descemet membranı rüptürüdür. Derin lameller diseksiyon teknik olarak zor ve cerrahi süresini uzatan bir işlem olduğu gibi kornea dokusu ile aköz hümörün refraktif indeksleri birbirine yakın olduğundan ameliyat mikroskop bunda arka kornea yüzeyinin iyi görülememesi nedeni ile istenmeyen kornea perforasyonlarına sık rastlanmaktadır (4). Literatürde bu komplikasyon oranı %0-39,2 arasında bildirilmiştir (2,4,5,6,8,10,12). Bunun için çeşitli yöntemler önerilmektedir. Archilla, 1980'lerde keratktomi esnasında insizyon derinliğini anlamayı kolaylaştırmak için intrastromal hava enjeksiyonunu tarif etmiştir (17). Sugita, yine aynı amaçla tuz solüsyonu ile hidrodelaminasyon tekniğini yayımlamıştır (15,18). Ayrıca ön kamaraya hava ve Descemet önüne viskoelastik enjeksiyonu (4), stromanın merkezden dört kadrana bölünerek kontrollü lameller diseksiyonu (19), %60-80 kalınlığında stromal trepanasyon sonrası hava enjeksiyonu (big bubble tekniği) (8) gibi yöntemler geliştirilerek mikroperforasyon riskinin en aza indirilmesi hedeflenmektedir. Bizim olgularımızda da son bahsedilen teknik uygulanmış ve 15 olgunun 4'tünde (%26) perforasyon gelişmesi üzerine PK'ye dönülmüştür.

Verici kornea, endoteli ile birlikte transplante edildiğinde, endotelin antijenik materyal ürettiği, kornea içinde inflamatuar reaksiyona ve Descemet membranında kırışıklıklara neden olduğu ve bunun da alıcı endotel hücre hasarına ve ara yüzey opasitesine yol açtığı bildirilmektedir (8,11). Biz de ameliyatlarımızda bu komplikasyonu en aza indirmek için verici kornea endotelini ayırdık.

Sonuç olarak endotele karşı immun reaksiyon gelişme riskini azaltması, endotel sayısını daha iyi koruması, intraokuler cerrahi risklerini azaltması, glokom gibi uzun dönem komplikasyonlara daha az rastlanması ve tatmin edici görsel sonuçlar sağlanması nedeniyle keratokonus gibi endotel fonksiyonu iyi olan olgularda DALK, iyi bir cerrahi seçenek olabilmektedir. Bu seideki olsa sayımızın fazla olmamasına

rağmen yeni cerrahi tekniklerin geliştirilmesi veya eski tekniklerin modifiye edilmesi sayesinde DALK'in keratokonusta PK'nin yerini almaya aday bir cerrahi yöntem olabileceğini düşünmektediriz.

KAYNAKLAR

1. Rabinowitz YS: Keratoconus. *Surv Ophthalmol* 1998; 42(4):297-319
2. Coombes AGA, Kirwan JF, Rostron CK: Deep lamellar keratoplasty with lyophilised tissue in the management of keratoconus. *Br J Ophthalmol* 2001;85:788-791
3. Watson SL, Ramsay A, Dart JKG, Bunce C, Craig E: Comparison of deep lamellar keratoplasty and penetrating keratoplasty in patients with keratoconus. *Ophthalmology* 2004;111(9):1676-1682
4. Meles GRJ, Lander F, Rietveld FJR, Remeijer L, Beekhuis WH, Binder PS: A new surgical technique for deep stromal anterior lamellar keratoplasty. *Br J Ophthalmol* 1999;83:327-333
5. Al-Torbak AA, Al-Motowa S, Al-Assiri A, Al-Kharashi S, Al-Shahwan S, Al-Mezaine H, Teichmann K: Deep anterior lamellar keratoplasty. *Cornea* 2006; 25(4): 408-412
6. Benson WH, Goosey JD: Lamellar keratoplasty. Chapter 138. In cornea. Krachmer, Mannis, Holland eds. Mosby Year book, 1997: 1685-1693.
7. Özdek SC, Bilgihan K, Akata F, Önal M, Hasanreisoğlu B: Lamellar keratoplasti tekniklerindeki son yenilikler. *T Oft Gaz* 2002; 32 (411): 624-628
8. Anwar M, Teichmann KD: Deep lamellar keratoplasty. Surgical techniques for anterior lamellar keratoplasty with and without baring of Descemet's membrane. *Cornea* 2002; 21 (4): 374-383
9. Trimarchi F, Poppi E, Klfersy C, Piacentini C: Deep lamellar keratoplasty. *Ophthalmologica* 2001; 215: 389-393
10. Shimazaki J, Shimmura S, Ishioka M, Tsubota K: Randomized clinical trial of deep lamellar keratoplasty vs. penetrating keratoplasty. *Am J Ophthalmol* 2002; 134 (2): 159-165
11. Amayem AF, Anwar M: Fluid lamellar keratoplasty in keratoconus. *Ophthalmology* 2000; 107 (1): 76-79
12. Saini JS, Jain AK, Sukhija J, Saraha V: Indications and outcome of optical partial thickness lamellar keratoplasty. *Cornea* 2003; 22 (2): 111-113
13. Benson WH, Goosey CB, Prager TC, Goosey JD: Visual improvement as a function of time after lamellar keratoplasty for keratoconus. *Am J Ophthalmol.* 1993; 116: 207-211
14. Soong HK, Katz DG, Farjo AA, Sugar A, Meyer RF: Central lamellar keratoplasty for optical indications. *Cornea* 1999; 18: 249-256
15. Sugita J, Kondo J: Deep lamellar keratoplasty with complete removal of pathological stroma for vision improvement. *Br J Ophthalmol* 1997; 81: 184-188
16. Morris E, Kirwan JF, Sujatha S, Rostron CK: Corneal endothelial specular microscopy following deep lamellar keratoplasty with lyophilised tissue. *Eye* 1998; 12: 619-622
17. Archilla EA: Deep lamellar keratoplasty dissection of host tissue with intrastromal air injection. *Cornea* 1984; 85 (3): 217-218
18. Hirano K, Sugita J, Kohayashi M: Separation of corneal stroma and Descemet's membrane during deep lamellar keratoplasty. *Cornea* 2002; 21 (2):196-199
19. Tsubota K, Kaido M, Monden Y, Satake Y, Miyajima HB, Shimazaki J: A new surgical technique for lamellar keratoplasty with single running suture adjustment. *Am J Ophthalmol* 1998; 126: 1-8